

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 5. oktober 2005.

(¹) EFT L 269, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny, Wrocław (Republikken Polen) den 4. december 2007 — Uwe Rüffler mod Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Sag C-544/07)

(2008/C 37/27)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny, Wrocław

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Uwe Rüffler

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 12, stk. 1, og artikel 39, stk. 1 og 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser som artikel 27b i lov af 26. juli 1991 om indkomstskat, hvorefter retten til at fradrage bidrag til den lovpligtige sygeforsikring i indkomstskatten kun gælder bidrag, som er blevet betalt i henhold til nationale retsfor skrifter, men ikke bidrag, som en hjemmehørende har betalt til den lovpligtige sygeforsikring i en anden medlemsstat?

Appel iværksat den 8. december 2007 af Akzo Nobel Chemicals Ltd og Akcros Chemicals Ltd til prøvelse af dom afsagt den 17. september 2007 af Retten i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-253/03, Akzo Nobel Chemicals Ltd og Akcros Chemicals Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-550/07 P)

(2008/C 37/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Akzo Nobel Chemicals Ltd og Akcros Chemicals Ltd (ved advocaat C. Swaak og avocats M. Mollica og M. van der Woude)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 17. september 2007 i sag T-253/03 ophæves, for så vidt som Retten herved afslog en anmodning om beskyttelse af dokumenter som følge af hensynet til fortroligheden i korrespondancen med Akzo Nobels virksomhedsjurist.
- Kommissionens afslag af 8. maj 2003 annulleres, for så vidt som Kommissionen afviste at tilbagelevere e-mailkorrespondancen med Akzo Nobels virksomhedsjurist (en del af kategori B-dokumenterne)
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med appelsagen og sagen for Retten, for så vidt som de vedrører det anbringende, der er fremsat i nærværende appel.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at Retten i Første Instans tilsidesatte fællesskabsretten ved at afslå denne anmodning. Særligt har appellanterne anført, at Retten i Første Instans ved strengt at følge en delvis og bogstavelig fortolkning af enkelte præmisser i dommen i sagen AM & S Europe mod Kommissionen (¹):

- 1) anlagde en ukorrekt fortolkning af princippet om beskyttelse af fortroligheden i korrespondancen mellem advokater og klienter, således som det er forklaret i dommen i sagen AM & S Europe mod Kommissionen, hvorved Retten tilsidesatte ligebehandlingsprincippet (kategori B)

- 2) subsidiært tilsidesatte de generelle principper om beskyttelse af retten til forsvar og retssikkerhed (kategori C) ved at afvise at genfortolke princippet om beskyttelse af fortroligheden i korrespondancen mellem advokater og klienter i lyset af den betydelige udvikling i retssituationen, og
- 3) mere subsidiært tilsidesatte artikel 5 EF (kompetencefordelingsprincippet) og princippet om den nationale procedures autonomi (kategori D).

(¹) Dom af 18.5.1982, sag 155/79, Sml. s. 1575.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 11. december 2007 — Commune de Sausheim mod Pierre Azelvandre

(Sag C-552/07)

(2008/C 37/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commune de Sausheim

Sagsøgt: Pierre Azelvandre

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter »stedet, hvor udsætning af genetisk modificerede organismer skal udføres«, som ikke kan anses for at være en fortrolig oplysning, jf. artikel 19 i Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer (¹), matrikelparcellen eller et større geografisk område svarende til enten den kommune, på hvis område udsætningen udføres, eller et langt større område (kanton eller departement)?
- 2) Såfremt stedet, hvor udsætning skal udføres, svarer til matrikelparcellen, kan et forbehold, der følger af hensynet til beskyttelsen af den offentlige orden eller andre oplysninger, som er beskyttet ved lov, da være til hinder for udlevering af matrikeloplysninger vedrørende dette sted, i henhold til artikel 95 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, nu Det Europæiske Fællesskab, direktiv 2003/4/EF (²) af 28. januar 2003 om offentlig

adgang til miljøoplysninger eller et almindeligt fællesskabsretligt princip?

(¹) EFT L 117, s. 15.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28.1.2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41, s. 26).

Sag anlagt den 13. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-556/07)

(2008/C 37/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Nolin og M. van Heezik, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, og artikel 31, stk. 1 og 2, i forordning nr. 2847/1993 (¹), og artikel 23, stk. 1 og 2, artikel 24 og artikel 25, stk. 1 og 2, i forordning nr. 2371/2002 (²), idet den har undladt i tilstrækkelig grad at kontrollere, inspicere og overvåge udøvelse af fiskeri, navnlig med hensyn til forbuddet mod fiskeri med drivgarn af visse arter, og idet den ikke har sørget for, at der træffes passende foranstaltninger over for de personer, som er ansvarlige for overtrædelser af fællesskabsforskrifterne om anvendelse af drivgarn.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har til støtte for sit søgsmål gjort gældende, at sagsøgte ikke har anvendt fællesskabsforskrifterne vedrørende fiskeri korrekt. Dette beror for det første på, at de franske myndigheder ikke anser thonaille-garn for at være drivgarn, selv om thonaille-garn grundet sine tekniske egenskaber udgør et sådant garn, som er forbudt i henhold til fællesskabsforskrifterne. Den omstændighed, at thonaille-garn kan stabiliseres ved hjælp af et drivanker, er i denne forbindelse uden relevans for så vidt som denne stabilisering ikke indebærer, at thonaille-garn ikke kan drive med havstrømmene eller med vinden, men kun at det støttes af flåd og sænk med henblik på at sikre, at det fungerer optimalt, og undgå, at det lægger sig horisontalt lige under overfladen.